

Koliko oseb je utonilo?

Natančnega poročila se v tem oziru še nima. Na eni strani se poroča, da je utonilo okroglo 2000 oseb, medtem ko so okroglo 700 oseb, večidel ženskih in otrok rešili. Od druge strani zopet pravijo, da je le 1395 oseb utonilo. Na parniku so se zgodili grozoviti dogodki. V strašnem obupanju so se ljudje borili za prostoroče v rešilnih čolnih, skakali na kose leda, kjer so potem zmrznili ali utonili. Tudi razburjenje v New-Yorku je velikansko in splošno se dela kapitana Shmita odgovornega. Potniki so večinoma Amerikanci in Angleži, med njimi mnogo visoke gospode. Mogoče je pa tudi, da se je nahajalo na krovu nekaj hrvatskih izseljencev.

Prizadeta gmotna škoda.

Potopilo se je seveda tudi velikansko premoženje. V par urah je morje najmanje vrednosti za 500 milijonov kron požrlo. Številke kažejo sledečo sliko: Troški zgradbe parnika 64 milij. kron, biseri in dijamanti ter denarji potnikov 120 milij., potno blago 250 milij., blago v prostorih za skladišča 100 milij., poštne pošiljave 5 milij., skupno torej 539 milijonov kron. K temu pride še okroglo 58 milijonov zavarovalnine potnikov.

O grozoviti tej nesreči prinesli bomo še podrobnejša poročila.

391

MAGGI JEVE

kocke goveje juhe

1 kocka za 1/2 litra najfinejše goveje juhe

5 h

samo prava

Z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Dopisi.

Polenšak. Vera peša; kajak? V zadnji številki smo poročali, kake pridige ima naše Podplatnik, da drugo ni slišati, kakor „kurve“ in „kurveži“. Tedaj je prinesel list „Slov. gospodar“ članek, v katerem pravi: Mi pošteni farani, ki smo bili pri tej pridigi navzoči, trdimo, da je to popolnoma prav! ... Dragi „Štajerc“, kaj praviš Ti k temu? Vprašamo tudi mi g. Podplatnika, kdo so tisti pošteni farani, ki se jim to tako dopade v cerkvi govoriti besede, kakor „kurve“ in „kurveži“, kateri pravijo, da je to prav? No, no, toti pa že morajo biti ta pravi! Jaz mislim, da so toti „pošteni farani“ oni župnik sami! Ako se vam klorkalcem tedaj ta pridiga tako dopade, potem se lahko zberete vsa sili in vam gosp. Podplatnik napravijo tako pridigo, da bo nekaj. A take sestanke morate imeti v Ptaju pri „kikerikiju“, ne pa v cerkvi. Stalo je tudi v „Slov. Gospodarju“, da ta pridiga ni bila po volji samo „štajercijanskim bratcem.“ Mi „Štajercijanski bratci“ pravimo, da besede „kurve“ in „kurveži“ ne slišijo v cerkev, niti ne v gostilno, kakor se tega mi sramujemo v gostilni govoriti. „Štajercijanski bratci.“

Hoče. Ljubi „Štajerc“! Ne misli si, da samo doma za pečjo sedim; pravijo, kdor doma za pečjo sedi, ta nič vreden ni. Jaz pa, ljubi „Štajerc“ tega ne maram. Če mi čas dopušča, grem na sprehod, pa brez Tebe ne. Vzel sem Te tudi v nedeljo seboj, ker brez Tebe mi je predolg čas. Tako sem se sprehajal po lepi beli cesti od Framu pa do Hoč. Poslušaj me, ljubi moj „Štajerc“, kaj se mi je prigodilo! Ko pridem blizu Hoč, zagledal sem „čuke“. O ti 300 raztrganih rešet, ko bi Ti to videl, ljubi „Štajerc“, bi pač od smeha počil. To ti je bilo kakih 10—12 „čukov“, pa nobeden nič perja, le g. Baznika je eden spremljal, ki je imel par brkic pod nosom; ta bo gotovo „feldwebl“ teh

„oberčukov.“ Veš, to so še drobni ptički, ti čuki, niso vsi skup za enega pravega moža; prav lahko bi te paglavce povil kaplan Baznik v svoj frak. Ljubi „Štajerc“, kar Bog hoče, tako pa mora bit. Tako se je tudi meni zgodilo. Nekaj uric sem se mudil v Hočah, potem pa sem jo zopet navihal nazaj proti Slivnici. Pa glej spet čudo. Iz Lesjakove gostilne pripodili so se ti drobni „čuki“ in sfrčali naravnost v kegljišče; takoj za njimi izstopi „čukolovec“ kaplan Baznik, in glej čudo, na en Baznikov žvižgec so zopet prifrčali nazaj k njemu. Ljubi „Štajerc“! Opazoval sem še potem te gole „čuke“ in „čukolovca“ Baznika, ki so jih lahkih pet odkurili proti Hočam. Jaz pa sem si pridobil nekaj prijateljev in zapeli smo si proti Framu eno prav veselo:

Smo luštni, veseli,
Veselga srca;
Smo z luštniga kraja,
Z Ješence doma.

Iz Ješence. Ljubi „Štajerc“! Zadnjič si nam nekaj prinesel o našem vrlm županu, pa kakor te prosimo, daj nam zopet prostora; naj izve svet, kako se pri naši občini gospodar. Veš, ljubi „Štajerc“, to je smola za našega starega župana Mihla. Čeprav so naš „očka Mihl“ slovensko-katoliško misleči mož, postanejo tudi večkrat „nemški“ klorkalec. Tako so tudi dovolili svoji lepi hčerki Miciki, da kar ona žiber izpolni živinski potni list v nemščini in kar sama podpiše njih ime. Seveda, kakor znano, niso „očka Mihl“ nič „šriftlih“ in zato moramo imeti ubogi Ješenčani žensko na županskem stolcu namesto župana. Dragi bralci „Štajerca“! Eden tak fino napisan živinski potni list smo oddali okrajnemu glavarstvu v Mariboru, na katerem se čita tako-le: „eine Stik Stuhte Lichtbraune mit Stern hinten, links fessel weis nach Petau.“ Kaj rečete, dragi bralci „Štajerca“, ali ni županova Micika dobro napisala? Radovedni smo, kaj poreče k temu okrajno glavarstvo! Kaj ne, očka „Mihl“, to je pač prešmentana smola. Vprašamo Vas, g. župan, zakaj pa niste pokazali na dan 13. tistega dovoljenja od okrajnega glavarstva, da sme Vaš mladoleten sinček streljati, ker je sam povedal, da še ima 2 leti pravico streljati! Zakaj niste pokazali to dovoljenje orožniku, ko vam je odzvel možnar? Kaj ne, „očka Mihl“, sinček vam je na čast izvolitve streljal, pač pa bodete sedaj videli, kako bode vam okrajno glavarstvo strelalo. Ne mislite si, „očka Mihl“, da ste Vi najbolj pameten človek v občini in da ste Bog ve kaj! Tudi to vam povemo, da ne smete misliti, da sme Vaš mladoletni sinček delati, kar bi se mu poljubilo; postava naj bo za vse ednaka! Zapomnite si dobro, očka župan, tale nemški izrek, ki pravi: „Der Krug geht so lange zum Brunnen, bis er bricht!“ Za zdaj dovolj, ljubi „Štajerc“! Prosimo te prihodnjič za ostrejšo krtačo. Vam pa na zdravje, naš novo izvoljeni rihtarček.

Več naprednih „Štajercijancev.“

Ješence. Ljubi naš „Štajerc“! Ali si že slišal, kako Te je nek dopisun v „Slov. Slepjarju“ osramotil? Pa ne boj se, dragi „Štajerc“, kar „Slepjar“ poroča, je pač od začetka pa do konca laž. Res je, kar si pisal „Štajerc“ in tudi res je, da je dopisnik na Ješenci. Tudi to je res, da nekateri Ješenčani prav dobro poznajo Baznika, kaplana v Hočah. Ljubi „Štajerc“! Pač pa, kaj je zadnji „Slepjar“ poročal iz Ješenc, ni bilo na Ješenci spisano; pač pa stanuje tista budica v Framu. Mi ga prav dobro poznamo. Svetujemo tebi, črnosukni dopisun, da pustiš nas in našega „Štajerca“ v miru, ker vemo, da je tvoja sukinja polna prahu in pripetilo bi se, da bi ti jo tako očistili, da bi bil bolj čist, kakor da bi te gg. frančiškanarji izpovedali. Torej le ostani tam, kjer si, ker mi te itak dobro poznamo, in ne bilo bi dobro z nami v dotiko priti, ker potem bi odprli škatljico, v kateri se hranjujejo nelepe reči. To smo hoteli temu črnosuknežu in „Slov. Slepjarju“ odgovoriti. Ti pa, ljubi „Štajerc“, zdrav in krepak stopaj tvoj pot naprej!

Te pozdravlja tvoj prijatelj

Kajtetmar.

Razvanje. Dragi Bohovljani! Kaj ste storili pri vaših občinskih volitvah? Ne veste prav, kaj se je zgodilo, razven da so napredno misleči možaki pri volitvi zmagali; ali kaj se je našemu Bazniku zgodilo, tega ne veste, ker zdaj ga

ne vidite v svoji dolgi črni sukni po ki ga špancirati. Ker se ni Bohovsko občinsko piček ništvu v slovensko-klorkalno krilo zvaljavravje tudi njemu vse veselje odbilo, postal je ki K vidi od žalosti gluh in mutast. Če se sneli? I tem gospodom in ga pozdraviš „dober dan delavci“ ne odgovori; ako mu reče drugi pot zabav „hvaljen bodi Jezus Kristus“, zopet molči reba. Kristov namestnik to! Evo slučaj! Šelohi, k kaplan Baznik na dan 12. t. m. na Ples m: sv. Lenartu mašo brati. Srečal ga je en g: pri kateri ima vsak dan z g. administratom orosto vati in če on tega gospoda, ker je tudi m: nadalj pozdravi, se ta dvakrat zahvali; ali Bazni: mu ni za pozdrav zahvalil. Koj za tem gov: dom gre en fant, kateri je že Baznika p: sled in ta ga prav lepo pozdravi „hvaljen bodi aste. Kristus“; tudi temu fantu se Baznik z: K pozdrav ni zahvalil. Kaj porečeš, ljubi h: vljen ali je ta g. Baznik postal gluh in must: e: čide voljo Bohovskih volitev? ali se v šolski: ite kjer si je precej dolgo hlače trg: ni tolik: o: čite učil, da se ima za pozdrav zahvaliti? To se elene hlapec, ki je pri kratki pameti, ve, kaj in storiti. Tako, g. Baznik! poboljšajte se, v: vero, in v Razvanski šoli nemški verouk, stite politiko in zahvaljujte pozdrave, ker gače vas ne bomo faranci več pozoravljali!

En potovalec s Pohorja v Len

Sv. Rupert slov. gor. Žalostno so nam zvonovi; umrl nam je naš zelo spoštovan činski predstojnik v Črmlenšaku Johan Dobil je dober gospodar in občno spoštovan naši občini, trden značaj kakor skala. S zmirom na naši napredni strani. Zemlje bode vrlm možu lahka!

Iz Oseka pri Sv. Trojici. Gospod ur: kakor smo čitali zadnjič v cenjenem V: alje č listu, da so nekateri tukajšni posestniki eselja vali kovaču, da bi si sprosil od Roškari: ri nak vilo za glavo; ker pa se njegova žena bo: ki je ena or bi prišel bogve kam vsled prepozne dop: zdravila, ga je začela zadnjič sama z: maziliti. Verjonški „nadžupan“, tebi p: tujemo, pojdi raje kak bi šel v Osek na: cijo, našemu Južeku pomagat krav v: g: majno. Prihodnjič kaj več!

Mesto ali dežela?

Važna za stariše in otroke je izvolite: vega poklica. S tem vprašanjem se hočem: nes pečati; omenili pa bomo le orfe vrst: klica, pri katerih se hitro nekaj plače d:

Kot najbolj prijetni in dobičkonosni se smatra v večini slučajev delo v fabriki: se oprime vsako leto na tisoče otrok iz d: Zlasti so to otroci malih kmetov, ki ne m: na očetovi posesti plače doseči; hitro iščejo: tega delo in zaslužek v fabriki ali sploh v: medtem ko srednji in večji kmetijski pose: nimajo delavskih moči.

Kakšne dobičke ime v mestu uslužbe: lavec? V prvi vrsti — in to vleče najb: ima višji zaslužek v gotovem denarju. N: je delavski čas v industriji in trgovini več: krajši ter natanko obmejen. Z zadnjim ž: v fabriki so vse obveznosti napram delod: končane. Kratki delavni čas daje delavc: liko, poiskati si zabave, ki jih nudi m: marsikateri mladi človek se po tej zabav: sečno želi.

Ali zdaj vprašajmo: kakšne škode p: delo v mestu? Mislimo zopet v prvi vs: industrijske delavce. Ure dolgo morajo l: ljudje v fabriki najednostavnejše delo izvrš: daleč od svežega zraka in proste nature: njeni fabrični delavec svoje družine večinom: dnevu sploh ne vidi, ker stanuje tam za: predmestju. In kako stanuje?! Stanovanja: nih delavcev so večidel grozno žalostna. I: premnogo zavžitih mestnih zabav oslabi d: čvo truplo in pelje k boleznim ter hiranju: nimo tukaj le, kako grozovito se širi med: nim prebivalstvom jetika ali sušica. Na Nem: n. p. pride na 1000 smrtnih slučajev na j: v okraju Köln 119 1/2, Wiesbaden 133 1/2, v Prusiji 59 1/2, v zahodni Prusiji 60 1/2 (bolj km: dežela). Od 1000 delujočih ljudi je bilo na v: škem čez 50 let starih: kmetov 254, trg: 194 in industrijskih delavcev 144. Te št: